

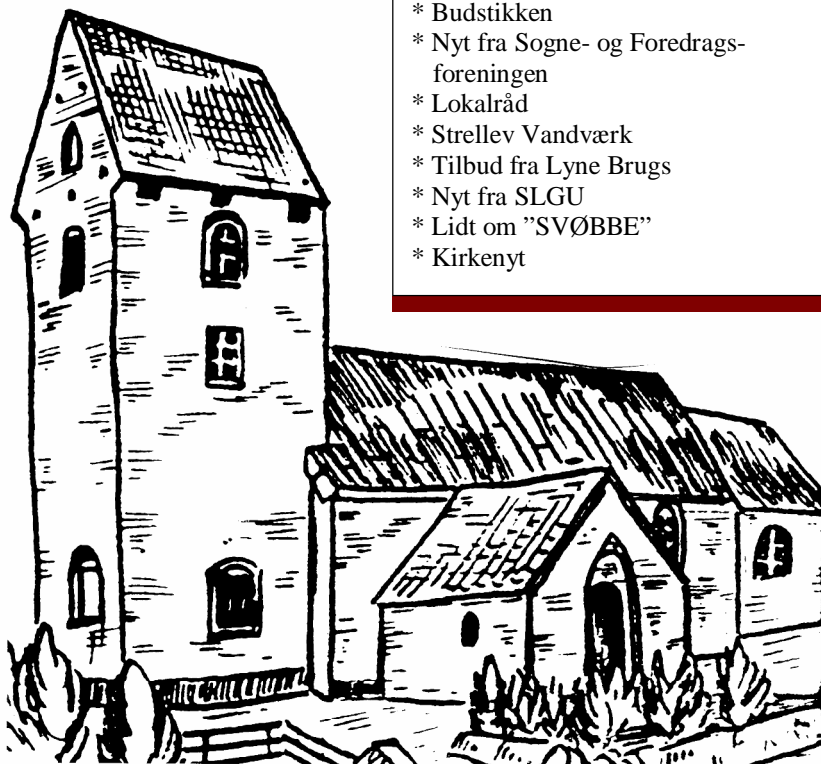
Strellev Sognøblad

27. årgang
Nr. 1

2006

Læs bl.a. om . .

- * Budstikken
- * Nyt fra Sogne- og Foredragsforeningen
- * Lokalråd
- * Strellev Vandværk
- * Tilbud fra Lyne Brugs
- * Nyt fra SLGU
- * Lidt om "SVØBBE"
- * Kirkenyt

FORENINGSOVERSIGT:

Strellev Sogneforening:		Strellev Jagtforening:	
<i>Formand:</i> Berit Brødsgaard	75 25 07 70	<i>Formand:</i> Ernst Øilgaard	75 25 02 75
<i>Sognets hjemmeside:</i>	www.strellev.dk	E-mail: eol@mail.dk	
Strellev Menighedsråd:		<i>Kasserer:</i> Knud Jensen	75 24 56 83
<i>Formand:</i> Birthe Jensen	75 25 00 26	<i>Jagtforeningens hjemmeside:</i>	
<i>Kasserer:</i> Anders Peter Breum	75 24 44 82	www.strellev-jagtforening.dk	
<i>Graver:</i> Karen Løvstrup Jensen	75 25 01 97	SLGU:	
<i>Kirkeværg:</i> Lene Hvergel	75 25 01 30	Forretningsudvalget:	
<i>Kirkens hjemmeside:</i>	www.strellevkirke.dk	<i>Formand, PR:</i> Kent H. Sørensen	75 25 03 64
Præster:		<i>Kasserer:</i> Egon Henriksen	75 25 03 78
Hans Vestager	75 24 40 65	<i>Sekretær:</i> Marianne Dahl	75 25 00 87
Jens Thue Buelund	75 24 46 62	Udvalgsformænd:	
Strellev Foredragsforening:		<i>Fodbold:</i> Susanne Højvang	75 25 05 08
<i>Formand:</i> Tage Johannessen	75 25 01 18	<i>Håndbold:</i> Benny Lange	75 25 02 82
Strellev Forsamlingshus:		<i>Gymnastik:</i> Tina Jørgensen	75 25 04 95
Strellev Børnehaven & fritidsordning:	75 25 07 30	<i>Billard:</i> Anders Jensen	75 25 03 87
<i>Formand:</i> Marianne Schlüter	75 24 60 86	<i>Badminton:</i> Vagn Andersen	75 25 02 31
Strellev Friskole:		<i>Linedance:</i> Kirsten Bindsbøl	75 25 01 47
<i>Formand:</i> Hans Vestager	75 24 40 65	<i>Ungdomsklub:</i> Anita Linde	75 25 01 12
<i>Leder:</i> Dorte Lundgaard	75 25 03 53	Strellev Heste- og Kræmmermarked:	
Strellev Puljepasningsordning:		<i>Formand:</i> Inger Nielsen	75 25 00 07
<i>Formand:</i> Jette Thygesen	75 25 04 34	Bladudvalget:	
Strellev Vandværk:		<i>Kontaktperson:</i> Inger Jensen	75 25 03 87
<i>Formand:</i> Bent Gregersen	75 25 01 70		
Strellev Svømmeklub:			
<i>Kontaktperson:</i> Dorte Lundgaard	75 25 03 53		

Budstikken

Rejsebeskrivelse fra Canada Af: Berit Brødsgaard

Hvem vil ikke gerne en tur til Canada ?? Det har i alt fald været min drøm siden jeg var lille. Min far og hans familie har været emigreret derover, første gang i 1929 og kommet hjem flere gange, og hele min opvækst har været præget af familiens gentagne rejser over og besøge min fars 2 søstre, som blev der, og som nu har været canadere i 40 og 45 år.

Jeg fik muligheden for at rejse over og besøge min fars søster Karen og hendes mand Joe, som bor i Victoria på Vancouver Island i staten British Columbia, det vestligste man kan komme i Canada. – og vel nok det smukkeste af Canada. Jeg rejste den 12. september, og havde 9 ½ times flyrejse for mig. Fra Billund og via Frankfurt og Vancouver til Victoria. Allerede ved afgang fra Billund var der 20

2

min. forsinkelse, som så gav panik i Frankfurt, da der i forvejen kun var 30 min. til at finde den rigtige gate. Jeg kan med sikkerhed sige at Frankfurt lufthavn ikke behøver at være bange for mit besøg mere. Det er det mest uoverskuelige sted, jeg nogensinde har været. Lufthavnen er så stor, at det ikke er til at fatte. Jeg havde heldigvis i forvejen været på nettet for at se nogenlunde hvor jeg skulle gå hen, men det var selvfølgelig lavet om pga. forsinkelsen. Til al held var der 5 andre danskere, der også skulle til Vancouver, og vi løb en halv maraton sammen for at nå flyet. Jeg kom om bord som sidste, og inden jeg havde sat mig ned, var flyet i gang med at Taxie ud til afgang.

Egentligt er så lang en flyrejse ikke særlig interessant, men da vi fløj over Grønlands indlandsis, og der bare var skyfrit, og man kunne se alle søer og isbjerge, var der rift om vindueshullerne.
Et virkeligt flot syn.

Jeg ankom til Vancouver og efter flere strabadser og 1 times forsinkelse med fly til Vancouver Island, hvor min familie efterhånden ventede meget på min ankomst. Begge mine fastre med deres mænd og min fætter Kjeld var i lufthavnen for at hente mig. Turen fra lufthavnen til Karens hjem husker jeg ikke meget af, kun at det var en 4 sporet ensrettet vej vi kørte på, og jeg tænkte, at herovre kommer jeg vist alligevel ikke til at køre selv.
Efter ankomstmiddag var jeg så træt, at jeg ikke kunne snakke mere, og gik i seng og sov i 17 timer.

I Canada er der stor tradition for at tænke miljørigtigt, genbrug, usprøjtede grøntsager osv. Der er f.eks. rigtig mange meget store genbrugscentre, som også drives af velgørhedsorganisationer, som f.eks. Frelsens Hær og Røde Kors. Allerede første dag i Canada fik jeg stor fornøjelse af at se, hvor effektivt deres genbrugstanke fungerer. Tirsdag efter morgenmad skulle vi lige ud og kikke i min fasters faste genbrugscenter, Value Village hed det. Her tager hun ud hver tirsdag, fordi alle pensionister får 30 % den dag. Alt var strøget, sorteret i farver, og selve genbrugscentret var stort som et større dansk varehus. Alle genbrugsfreaks ville glæde sig over sådan en orden og ryddelighed.

Dagen efter ankomsten var tidsforskellen ikke helt kommet ind i systemet. Jeg var stadig noget træt ovenpå den lange flyvetur og de 9 timers tidsforskel. Når kl. var 3 om eftermiddagen følte det som om den var 24 om aftenen.
I byen Victoria, som er meget Engelsk præget, og på størrelse med Århus, er der en ro, som jeg ikke synes vi oplever her i Danmark. Der er mange træer overalt i byen, der er store veje, men trafikken glider roligt af sted. Kun én gang oplevede jeg at en bil kørte for hurtig. På grund af bjerge er der jo også en højde dimension, som vi danskere ikke kender så meget til, og den gjorde i hvert fald at jeg

ikke syntes om at køre spor for hurtigt.

Efter at have været i Victoria i et par dage og set lidt af byen, skulle vi af sted til min fasters hytte, som ligger på en lille ø 4 timers kørsel fra Victoria. Denman Island hedder øen. Turen derop var min debut som bilist i Canada, og det startede ikke så sjovt, da jeg aldrig har prøvet at køre med automatgear og ikke helt kunne finde ud af, at der ingen kobling var. Men der skete dog ingen skader, kun en noget forskrækket faster. Naturen skiftede fra det lidt lavtliggende område ved Victoria til turen over første bjerg, Malahat, som er noget af en stigning, og i fedtet føre meget farlig. Undervejs holdt vi ind på et udsigtssted, som i klart vejr (jeg var der flere gange) er fantastisk smukt. Man kan se helt til USA.

Det bageste bjerg ligger i USA

Vi var på vejen derop lige inde og kikke på et Kasino i Nainamo, hvor faster Karen og Joe ofte er inde. Jeg har mistanke om, at de vinder mere end de vil være ved. Joe smilede i hvert fald meget da vi kørte derfra og ville ikke ud med, hvor meget der var kommet i lommen. Vi fik en forfriskning på en lille Pub lige ved færgelejet til Denman Island. Pubben hed FBI – Fanny Bay Inn, ret sjovt syntes jeg.

Vi ankom til Denman i overskyet og fugtigt vejr, som skulle vise sig senere at være den eneste rigtigt overskyede dag, i de 26 dage jeg var i Canada. Denman Island har gennem mange år været en ø, hvor man enten var født eller havde slægtninge fra. Men i 60'erne og 70'erne fik mange af blomsterbørnene øje på de små øer i strædet mellem Canada og Vancouver Island, som et ideelt sted at trække sig tilbage fra ræset og leve i pagt med naturen. Der blev bygget mange hytter og underlige små beboelser, som eksisterer den dag i dag, og på grund af det milde klima kan man sagtens leve i en ret primitiv hytte. Dog er grundpriserne steget enormt, da det nu er et meget attraktivt sted at have en

Faster Karen udenfor på Denman Island

hytte. Min fasters hytte er enormt hyggelig og ligger med udsigt ud over vandet, udsigt til de andre små øer i strædet.

I september havde Canada lige så godt vejr som vi havde herhjemme. Omkring 20 graders varme hver dag. Så det blev til mange traveture ved stranden og i skoven på øen. Desuden var det højsæson for brombær, som voksede vildt overalt. Bare at plukke til fri afbenyttelse. Rigtigt fine bær og meget store. Så hver dag var der Brombær til morgenmaden.

Ved siden af Denman Island ligger Hornby Island, verdensberømt for nogle undervands huler, hvor der som det eneste sted på jorden lever nogle undervandshajer. Sixgills hajer, som undervandsdykkere fra hele verden kommer for at se. Men udover hajerne, er Hornby Island nok Canadas svar på Christiania i København. Her lever stadig blomsterbørn, men nu er de 60 år og har børnebørn, og mange har velsoliderede firmaer, som enten producerer fin sæbe eller æblecider, eller man har ved hjælp af det tømmer, som ligger langs stranden lavet et par hytter, man kan leje ud til turister. Eller er keramiker eller kunstner. Jeg har aldrig været et sted hvor der var så mange keramikværksteder og andre typer kunstnere. Og meget, meget dygtige til deres håndværk. Selve forsamlingshuset på Hornby Island var lavet af en kæmpe udgået træstamme. Rigtig originalt fundet på

Vi var på Hornby en hel dag Vi sejlede fra Denman til Hornby. Det var en stor oplevelse og et utroligt harmonisk sted. Alle virkede til at have rigtig god tid til at tale sammen, og et sted vi handlede, gik hele køen ved kassen i stå, da købmanden opdagede, at jeg kom fra Danmark. Han havde boet 2 år i Søborg og var meget glad for Danmark, og han syntes, at danskere var noget af det rareste folkefærd. Men på sine gamle dage ville han bo i et storkollektiv på Hornby Island og bare ikke været med i verdens stress.

Tilbage på Denman Island kom min fætter og hans kone op og holdt weekend sammen med os i hytten, og vi var på stranden, hvor man frit kan Havnen på Hornby

hente alle de østers, man orker at spise. Jeg var noget betænkelig over at skulle spise østers, men da de var tilberedt, først kogt og derefter rullet ind i bacon og stegt på panden, var det virkelig en delikatesse. Vi fik dem også bagt i ovn med spinat og flødesovs henover. Det var også rigtig lækker mad.

Vi graver efter østers og muslinger på stranden på Denman Island.

kunne man aflevere alt, man ikke kunne bruge, og frivilligt personale sorterede tingene og satte dem på plads, og andre, som så stod og manglede f.eks. en spade eller en gryde eller vinterluffer, kom lige forbi, og fandt de noget, der kunne bruges, tog man det så med hjem. Der var virkelig mange fine ting i gratis butikken, og ikke som man kunne frygte en masse hamstring, men folk kom jo efter noget de gik og manglede.

En rigtig sjov måde at anvende al det, vi smider væk i overflodssamfundet.

Efter 12 dage på Denman Island tog vi tilbage til Victoria, men lige et smut indenom kasinoet i Nainamo, hvor min onkel igen havde rævesmil om munden, da han var færdig. Jeg fik i øvrigt 20 dollars til at spille for og kom ud med 60.

Efter vi kom tilbage til faster Karens hjem i Victoria, gik der nogle dage med at se de lokale attraktioner, blandt andet Royal British Columbia museum, hvor der er en rigtig flot udstilling fra pionertiden med bla. en hel by fra de gamle vesterdage samt en stor udstilling fra de store "fishcanneries" dåsefabrikker, hvor den rigdom af fisk gennem over 100 år har givet Canada arbejde og rigdom. Sidst men ikke mindst var der en fin udstilling af totempæle og meget andet lavet af indianere. Især var totempælene flotte, temmelig store og udskåret med dyrehoveder.

Jeg lånte min faster og onkels bil, en lille Hyundai, som helt forsvandt mellem de store trucks og firehjulstrækkere i trafikken. Mange andre turister, jeg havde mødt, havde fortalt, at det var utroligt flot at se Torfino og Ucululet, ca. 6 timers kørsel fra Victoira. Og som sidegevinst ligger Grove Chatedral med verdens højeste Douglas fyr lige på vej derud. Så jeg drog af sted, og kunne igen fryde mig over at canadierne kører utroligt pænt, også på motorvejen.

Groove Chatedral er en af Vancouver Islands store turistattraktioner, og der var rigtig mange turister, da jeg kom derud. En fantastisk skov med ufatteligt høje

træer, og selve skoven er meget, meget fugtig. Området ligger faktisk i regnskovsområde, hvor underligt det end lyder, men det er pga. bjergene.

Fortsættes i næste nr.

Verdens højeste Douglas fyr i Grove Chatedral

INDSAMLING AF GAMLE AVISER, UGEBLADE OG PAP
Onsdag den 5. april kl. 18.00.

DDS spejderne og FDF i Ølgod samler aviser ind 5 gange årligt. I Strellev by inden for byskiltene kan de stilles ude på fortovet. Øvrige kan stilles i busskuret ved LET-KØB. På landet kan de afhentes, hvis man har mange.
Henvendelse herom til tlf. 75 24 57 02 eller 75 24 60 83.

7

Strellev Sogneforening

Fælles hjælp

Fælles glæde

Vinterfest i Strellev forsamlingshus fredag den 24. februar 2006 klokken 19.00

Menu: Rejecocktail m/ flutes og dressing
Gl. dags Oksesteg med Årstidens grøntsager
Rødkålssalat, kartofler sovs og Chips
Makronis m/ karamelsauce.

Musik: Peter Jensen

Revy: Opført af lokale talenter ...

Pris pr. kuvert : 175,00

Tilmelding senest 20.2. til:

Lis 75245136 eller Berit 75250770 efter 18.00

Loppemarked

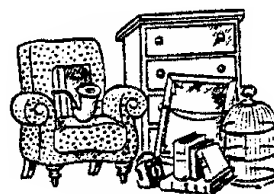
Foredragsforeningen modtager gerne effekter til loppemarkedet hele året rundt.

Vi hjælper gerne med at afhente diverse effekter hertil.

Henvendelse kan ske til

Tage Johannessen 75 25 01 18 eller

Frede Øllgaard 75 25 02 78

Sogneforeningen arrangerer
Bowling aften med spisning i Tarm Bowlingcenter
Fredag den 31.3.kl. 19.00

Menu: Spareribs

Pris, incl Bowling og spisning
135,00 pr. person

Tilmelding nødvendig senest 21. 3. pga, banebestilling
Til Bente C. 75250378 eller Kim 75250434

Strellev Vandværk Åbent Hus / Generalforsamling

Lørdag den 1. april 2006 klokken 10.00 - 10.45 er der åbent hus, hvor man kan komme og se renoeringen af vandværket.

Klokken 11.00 er der generalforsamling i Strellev Forsamlingshus, hvor bestyrelsen er vært ved kaffe og rundstykker.

Dagsorden ifølge vedtægterne

Med venlig hilsen
Bestyrelsen
Strellev Vandværk

9

LOKALRÅD – HVORFOR NU DET?

Efter lang tids forberedelse med mange møder i en nedsat arbejdsgruppe blev Lokalrådet for Ølgod og opland dannet og er nu trukket i arbejdstøjet.

I det 15 personer store Lokalråd lykkedes det at få indvalgt nogle rigtig gode personer både fra Ølgod og de omkringliggende byer, Lindbjerg, Krusbjerg, Grønfelt, Gårde og Strellev.

Hertil kommer repræsentanter fra SSP, Idrætsforeningerne, spejdere og kirkelige foreninger, ældreorganisationerne og et par ildsjæle.

Følgende er indvalgt:

Tage Johannessen, valgt i Strellev

Leif Pedersen, valgt i Gårde

Knud Erik Madsen, valgt i Lindbjerg

Michael Sørensen, valgt i Grønfelt

Hanne Munk Nielsen, valgt i Krusbjerg

Inga Andersen, valgt i Ølgod

Conny Lauridsen, valgt i Ølgod

Jens Graven Nielsen, udpeget af Ølgod Håndværker- og Handelsstandsforening

John Christensen, udpeget af Ølgod Håndværker- og Handelsstandsforening

Torben Kondrup, udpeget af SSP

Anton Hansen, valgt af idrætsforeningerne

Rudin Riknagel, valgt af spejdere/FDF og kirkelige foreninger

Tonny Tarbensen, valgt af ældreorganisationerne

Ole Andreasen, Lindbjerg, valgt som ildsjæl

Jens Møller Jensen, Ølgod, valgt som ildsjæl

Rådet har netop valgt et forretningsudvalg, der består af Tage Johannessen, Jens Møller Jensen og Jens Graven Nielsen.

Lokalrådets formål er at varetage lokalsamfundets interesser, at fremme dets udvikling og at søge at få medindflydelse i anliggender, som vedrører lokalsamfundet.

Lokalrådet skal være et koordinerende, formidlende og igangsættende led i lokalsamfundet, og det er rådets opgave at være opmærksom på, hvilke planer, initiativer og behov, der opstår i lokalsamfundet.

Rådet skal fungere som kontakttled mellem lokalsamfundet og Varde Kommune

og andre.

Store ord – og hvorfor nu det?

Jo, fordi der bliver meget længere til politikerne i kommunen og det er vigtigt at også vort område fremover bliver hørt. Derfor er lokalrådet også bredt sammensat, både geografisk og interesse-mæssigt.

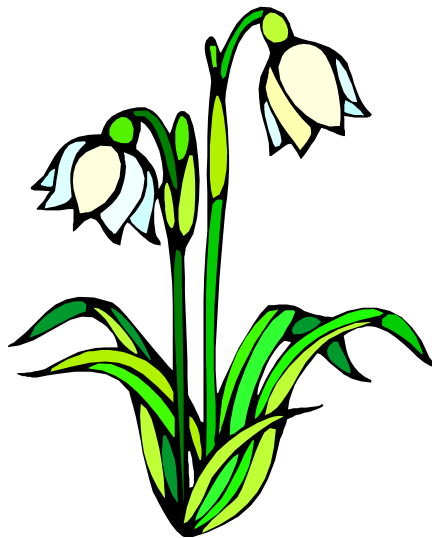
Det er tanken på rådets næste møde i februar at drøfte foreløbige interesse- og arbejdsområder og få lokalrådets medlemmer engageret heri. Og der bliver med sikkerhed nok at tage fat på. Relevante områder kunne være bosætning, erhverv, infrastruktur og trafik m.m.

En af de første opgaver bliver at rette henvendelse til Ny Varde Kommune og gøre opmærksom på vores eksistens, at vi er parat til dialog og at mange står bag rådets dannelse.

Hvis du allerede nu sidder med et konkret problem eller emne som lokalrådet bør gå ind i, er du mere end velkommen til at kontakte en af os i forretningsudvalget eller et af rådets øvrige medlemmer.

Med venlig hilsen

Jens Graven Nielsen

TILBUDSVARER
Februar & Marts

Tilbudsvarer fra 24/2 - 26/2

Æbleskiver, 50 stk. kr. 24,95

Fuglekugler, 25 stk. kr. 24,95

Bøger, mange titler kr. 15,00

Tilbudsvarer fra 24/3 - 26/3

Guldbarre, store kr. 17,95
flere varianter

Kærgården, 2 bakker a 250 gram kr. 20,00

LokalBrugsen Lyne
kører varetur

☎ 75 25 00 08

Strellev-Lyne G.U. afholder
Generalforsamling i Strellev Forsamlingshus
onsdag den 8 marts 2006 kl. 19.30

Vel mødt
SLGU.

SLUT med gymnastikken...

Efter mange dejlige, aktive og lærerige timer nærmer
vi os nu gymnastiksesonens afslutning...

Det sker traditionen tro ved SLGU's årlige gymnastikopvisning, som er

FREDAG DEN 17. MARTS 2006
KL. 19.00 - LYNE HALLEN

Det vil blive en festlig, underholdende og inspirerende aften – hvor vi vil
hygge os og nyde resultatet af både de små og store gymnasters flittige
træning.

MEN men men vi får også besøg af et stort,
flot og dygtigt efterskolehold:

BRAMMINGE EFTERSKOLE

Så har du lyst til en aften med sjov, flot og farverig gymnastik – så ses vi
Lyne Hallen den 17/3-06.

Mange hilsner fra gymnastikudvalget
Tina K. Jørgensen

HUSK - HUSK - HUSK

Skjernegnens Hovedkreds afholder gymnastikopvisning i
Skjern Hallen lørdag den 18. marts & søndag den 19. marts

Nyt fra Foredragsforeningen

**Foredragsforeningen afholder generalforsamling
torsdag den 2. marts 2006 kl. 19.30 i Forsamlingshuset**

Dagsorden

1. Valg af dirigent
- 2 Beretning ved formanden
- 3 Regnskab ved kassereren
4. Indkomne forslag
5. Valg af bestyrelse
- 6..Valg af 2 suppleanter

På valg til bestyrelsen er:

Morten Modler
Niels Aksel Dalgas
Tage Johannessen

På valg er:

Kirsten Nielsen og Anne Grethe Kristiansen.

Forslag skal være formanden i hænde 5 dage før generalforsamlingen.

Er der nogle, der kender *SVØBBE*?

JA - det gør alle børnene i Kastanjehusets børnehave.

SVØBBE er en sød lille grøn fyr med store ører og strithår.

SVØBBE er ESØ,s "affaldsmascot" (han minder lidt om DSB's Harry!!)

SVØBBE's opgave er, at lære børn noget om affald. Hvad må smides i skralde-spanden? Hvad kan genbruges? Hvad er kompost?.

I den sidste uges tid, har vi i Kastanjehuset snakket meget om affald. Med den viden i rygsækken, godt udstyret med plasticposer, drog vi i silende regn ud, for at samle affald op på parkeringsplads og stadion. Som ved et trylleslag blev nytårskrudt, dåser, papir mm fjernet.

Når vi har samlet rigtig meget affald, kommer der en fra genbrugspladsen og belønner os med pølser og sodavand.

Rigtig godt nytår ønsker
SVØBBE og alle i Kastanjehuset.

P.S er der nogle, der mangler en grøn
damecykel?
Den står ved forsamlingshuset!.

Kirkenyt

GUDSTJENESTER 2006 STRELLEV KIRKE

FEBRUAR:

5. Sidste s. e. H. 3 k.	9.00	Buelund
12. Septuagesima	19.30	Buelund
19. Seksagesima	9.00	Vestager
26. Fastelavn	10.30	Vestager

MARTS:

5. 1. s. i fasten	10.30	Buelund
12. 2. s. i fasten	10.30	Buelund
19. 3. s. i fasten	19.30	Vestager
26. Midfaste	10.30	Vestager

APRIL:

2. Mariæ Bebud.	10.30	Buelund
9. Palmesøndag	9.00	Vestager

VEDR. PRÆSTERNES BESØG PÅ SYGEHUSENE kan det oplyses, at de ikke længere har adgang til patientlisterne. Derfor er henvendelse nødvendig, når der ønskes besøg.

KIRKEBIL

Hvis der ønskes kørsel til gudstjenesten, bestilles Palles Taxi, tlf. 75 24 56 92.

År 2005 i Strellev sogn & kirke

Antallet af fødte og døde henviser til dem, der er registreret i sognet. Tallet i () står for 2004.

Fødte: 3 (2)
Drenge: 1 (1)
Piger: 2 (1)
Døbte: 6 (4)
Konfirmerede: 2 (5)
Vielser: 2 par (1)
Døde: 5 (2)
Begravede: 4 (3)

Kirkens hjemmeside: Søg under www.strellevkirke.dk

Kirkenyt

Konfirmation 2006, alle dage kl. 10.00:

23. april Ølgod Kirke: Skolen v/Skoven 7B
30. april Ølgod Kirke: Skolen v/Skoven 7A
7. maj Ølgod Kirke: Byskolen 7B
12. maj Strellev Kirke: Strellev Frikskole
14. maj Bejsnap Kirke: Lindbjerg Skole
21. maj Ølgod Kirke: Byskolen 7A

Konfirmation 2007, alle dage kl. 10.00:

15. april Ølgod Kirke: Skolen ved Skoven
22. april Ølgod Kirke: Byskolen 7A
29. april Ølgod Kirke: Byskolen 7B
6. maj Bejsnap Kirke: Lindbjerg Skole
Strellev Kirke: Friskolen (aftales med forældrene)

Kære Gud.

Jeg kan godt lide kirken, men du kunne godt have noget bedre musik. Jeg håber ikke det sårer dine følelser, at jeg siger det. Kunne du f.eks. ikke skrive nogen nye sange?
Din ven Britta.

Kære Gud.

Kunne du ikke godt få hunde til at leve lige så længe som mennesker?
Nanni.

De små bønner er taget fra bogen "Børn skriver til Gud".

At tjene med en ydmyg tro på håbefulde åbninger til det sidste

"Giv os større tro!" beder Jesu disciple Jesus om en dag (Lukas kap. 17 v. 5-10). Den bøn kan et menneske til enhver tid godt forstå.

Arbejder man med alvorligt syge og døende mennesker, der enten er fortvivlede og kede af at skulle sige farvel til livet og til dem, de holder af – eller som beder om at få lov til at dø, fordi

det er for tungt at vågne op til endnu en dag, så kunne man som sjælesørger eller plejer godt fristes til at ønske sig så meget tro, at man kunne lægge hånden på den døendes hoved og helbrede ham, give ham tilbage til hans kone, børn, venner og familie – eller lade ham slippe for at være "fange i livet". Det kan sommetider være pinefuldt at måtte nøjes med at være magtesløs sammen med den magtesløse og ikke at kunne helbrede ved bøn og håndspå-

Kirkenyt

læggelse.

Disciplene har måttet give op over for en månesyg dreng (jf. Mattæus) – dvs. en dreng, som led af det, vi i dag kalder epilepsi. De har været ude af stand til at udføre et under – en mirakuløs helbredelse. De bliver irettesat af Jesus for deres manglende tro.

Det er det, der bliver til disciplenes bøn om en større tro. En tro, der kan udrette mirakler, så menneskers lidelser formindskes, så kræftknuder forsvinder, ben bliver lige lange, syge bliver raske, og vi kan se, at Gud virkelig er til.

Jo, deres bøn forstår man kun alt for godt. Hvor ville det være rart. Og dog melder betænkelsen sig hos én; for hvad nu hvis man virkelig fik en sådan tro – en sådan åndskraft? Ville man kunne bære at være den, der på en så konkret måde holdt andre menneskers liv og helbred i sine hænder? Ville man ikke blive opblæst af det? Ville man kunne blive ved med at være menneske, at være et redskab. Eller ville man ikke let komme til at tro, at helbedelserne var ens egen fortjeneste – at man var en slags gud?

Og hvad nu hvis helbedelserne ikke altid lykkedes? Var det så ens tro, der var noget i vejen med? Var ens bøn ikke inderlig nok. Eller var det de andre, der ikke var stærke nok i troen?

Så måske er det alligevel godt nok, at man ikke har den slags kræfter, uanset hvor svært det i situationen kan være at føle sig magtesløs over for lidelsen og

døden.

Kigger vi nærmere på Jesu svar til disciplene, ser det da også ud til, at det går i en helt anden retning, end disciplene forventer: ”Havde I tro som et sennepsfrø, kunne I sige til dette morbærtræ: Ryk dig op med rode, og plant dig i havet! Og det ville adlyde jer.”

Umiddelbart hører vi det som en bebrejdelse af deres mangel på tro og derfor også som en opfordring til at blive endnu stærkere i troen. Tager vi Jesus på ordet, bliver det måske snarere en afvisning – eller endnu bedre: en tilrettevisning.

Jesu tilretteviser ved at fortælle en lignelse – en historie om en tjener, der beskeden lader sig nøje med at gøre det, han skal uden at blæse det op til noget særligt. Dét er åbenbart det grundlæggende, når det handler om tro. Troen er ikke det anderledes, det spektakulære – det, der springer i øjnene og vil vise sig. Tro er ikke at kunne svæve over vandene – at svæve over dagligdagen og kunne udføre opsigtsvækkende tricks og mirakler. Troen – eller ”nåden er din dagligdag, hverdagen det nære, mennesker at mødes med”, som Joh. Møllehave siger det i en salme (DDS 522). Tro handler om at mødes af en forpligtethed og tage denne pligtfølelse op. Give dét videre for intet, som man selv har fået for intet.

Umiddelbart lyder Jesu udsagn lagt i disciplenes mund: ”Vi er unyttige tjenere, vi har kun gjort, hvad vi skulle

Kirkenyt

gøre” temmeligt beskedne i vore ører; men tro drejer sig ikke om at blive god til at ”føre sig tilbageholdende frem”, som Niels Hausgaard ironisk udtrykker det. Tro handler ikke om at fortælle, hvor ringe jeg er – at jeg helst skal undertrykke mine følelser og min krop, hvorfor jeg også konstant skal bede om mere eller større tro. Den slags kuende trosbekymring kommer let til at fylde en hel del i ens personlige landskab. Men troen er netop ikke noget fint, fornemt og bekymret. Den gør ikke noget stads af sig selv.

Maleren Van Gogh skriver et sted i et brev: ”Lykkelig er den, der tror på Gud, selv om troen ikke gør livet lettere, men vanskeligere.” Og et andet sted: ”Det menneske, der ikke føler sig lille – ikke forstår, at han er et støvkorn, hvor han dog misforstået det hele i bund og grund.”

Bliver man lille af de ord, så skal det ikke være med fornemmelsen af at føle sig kuert eller undertrykt. I en tid, hvor vi er blevet så dygtige til at udskyde døden, at vi uden at tænke over det, er begyndt at forestille os, at vi kan udskyde den for altid, minder Van Goghs ord os om, at ikke alle trusler kan fjernes. At sygdom og død bliver ved med at findes. For i virkeligheden er vi som et støvkorn. Vores eksistens er vanvittig usikker, og vi er ekstremt sårbare – ja, vi er som et siv, der svajer i vinden, vajer for den mindste brise og alt for let kan knække.

Så længe vi bilder os ind, at vi er verdens herrer og kan løse alle problemer. At vi har al magt – om ikke i Himlen – så dog på jorden, så er der hverken plads til forundring, til tro eller håb. Næsten bliver en konkurrent i stedet for et medmenneske, hvis lykke vi altid holder en del af i vores hænder.

Så længe det går fremad, så længe der er en dag i morgen, hvor al ting kan blive bedre, så længe klynger vi os vel til illusionen om vores egen muligheder for at styre livet. Det er nok derfor, at kræftpatienter ofte kan blive belemret med, at de skal tænke positivt og være optimistiske af velmenende familie-medlemmer og venner. Så skal det nok gå – underforstået: bare man vil livet nok, kan sygdommen ikke få bugt med én! Men det er et tungt åg at skulle bære, når man ikke længere har kræfter til at holde sygdom stangen og døden truer i horisonten. Så er det ens egen skyld; man ligger, som man har redt.

Måske kan man sige, at optimisme hører sammen med ikke at ville have sin rette størrelse som menneske. Først når man indser, at man er ”lille” i Van Goghs udlægning af ordet, kan man håbe. Håb og optimisme kan forstås forskelligt. Håb er at løbe risikoen for at blive skuffet, at turde være et sårbart menneske sammen med alle andre sårbare mennesker. Optimisme kan forstås som søgen efter en større tro – en større tro, hvor sårbarheden tildækkes af en bemærkning som: ”at det nok skal gå – sygdom og død skal du bare se ud

Kirkenyt

over.” Håbet taler til åbne livsmuligheder *ved siden af* sygdom og død.

Troen som et sennepsfrø ser en kras realisme og et vildt håb sammen. Den usminkede virkelighed får vi langfredag, da Jesus hænger på korset og råber: ”Min Gud, min Gud, hvorfor har du forladt mig!”

Og det er det vilde håb, der bliver tændt i os, da kvinderne påskemorgen kommer ud til graven og finder den tom. Den lille sennepstro kan tage livet og dets uomgængelige vilkår på sig - og samtidig som et lydigt morbærtræ, der på kommando planter sig i havet, bevare håbet og kampviljen.

”Tro er fast tillid til det, der håbes på, overbevisning om det, der ikke ses”, siges det i Hebræerbrevet (kap. 11 v. 1). Troen og håbet hænger uløseligt sammen. Grundtvig siger et sted, at troen er ”håbets moderskød”, og håbet er ”troens åndedræt”. At vi sammen med disciplene kan finde på at bede om mere tro i betydningen mere kraft, mere magt hænger måske sammen med, at vi ikke bryder os om at nøjes med at være tjenere, der gør, hvad vi skal uden at blæse det op til noget særligt. At vi fortrækker at være optimistiske frem for at være håbefulde, fordi vi er bange for at blive skuffede; ja at vi hellere vil leve på et bedrag end smertefuldt at se i øjnene, at vi er sårbare, bristefærdige siv.

Det er det lidende menneske, der kommer til at betale prisen for dette bedrag.

Det er den syge og døende, som må bære byrden ved at føle sig som en fejl og sat uden for det gode selskab – ladt alene.

Døden rammer tilfældigt og er uden mening. Den lille sennepstro og håbet vil pege på en fælles kamp med sårbarheden som *modstykke* til det tilfældige og meningsløse.

Ifølge Søren Kierkegaard er den kristne påstand, at Gud *er* i betydningen, at der er mulighed – både hos den sunde og raske, hos den syge og døende, ja endda ved graven. At tro betyder at fortrøste sig med, at der er mulighed selv dér, hvor vi ingen mulighed ser. At Guds muligheder viser sig, hvor vore muligheder ser ud til at være sluppet op eller umulige at få øje på.

Måske kan det give os mod til at være i virkeligheden, uanset hvor smertefuld den måtte være. Være ved det menneskes side, som ikke længere kan regne med, at dagen i morgen bliver bedre end dagen i dag. Være dér, hvor der ikke er noget at gøre – ja, selv at kunne leve med blikket mod det nærværende, mod livet, som det ser ud her og nu – og samtidig rettet imod det kommende, mod fremtiden i tillid til, at den ligger i Guds levende(-gørende) hænder.

Jens Thue Buelund
(inspireret af sognepræst Ole Raakjær).

Postbesørget blad
59511

Havnen på Hornby

Aktivitetskalender

Februar:

- 13. Præmiewhist
- 24. Vinterfest *
- 27. Præmiewhist

April:

- 1. Åbent hus/generalforsamling
Strellev Vandværk *
- 5. Avisindsamling *
- 10. Præmiewhist

Marts:

- 2. Foredragsforeningens generalfors. * Se tidspunkter inde i bladet
- 8. Generalforsamling SLGU *
- 13. Præmiewhist
- 17. Gymnastikopvisning SLGU *
- 27. Præmiewhist
- 31. Bowling *

Udgives af Menighedsrådet og Sogneforeningen

Bladet udkommer:

1. febr. 1. april 1. juni 1. sept. og 1. nov.

Indlæg modtages gerne og kan afleveres til Inger Jensen, Lynevej 56, tlf. 75 25 03 87

Eller E-mail: api-jensen@tdcadsl.dk senest d. 10. i måneden før udgivelse.

ØLGOD OFFSET Tlf./fax 75 24 43 96
E-mail: olgod.offset@geiznet.dk